

nou. Essex: XVIII, 23. Kas mul jal pe-
aks hea meel ollema ühke öäla surmast,
ütleb Jofand Fehowa? cas seft ep olle
hea meel, kui ta ümberpöötab omma tede
peält, et ta woiks ellada?

7. Se Juggu rahwast, mis Jefus se
waimust ei holi, on tõe polest iggawesse
dullise wihha wäärst; jirsui wottab se ar-
mas Jofand weel ikka kannatada, ja ütleb
neile, kes nüüdnü weel ütlesärsawad rum-
maluste unneft ja joobnust peast, Hosea
XI, 8. 9. Kuida? kas pean ma siind ül-
leandma, Ewraim? pean ma siind ärra-
andma, Israael? kas ma pean siind Adä-
ma jarnatseu teggema? pean ma siind
seboimi jarnatseus pannema? Mo siind-
da pöötab ennaft mo sees, mo tööstimis-
sed pötlewad kopis se pärrast. Kiinna
ei takka omma dullise wihha järrel teha,
ei ma takka siind jälle ärrarikkuda, seft
ma ollen Summal, et mitte innimenne.

Se dda armo tootab armas Summal
keisile, kes ei jä omma awalikkude ja
jallaja pättude sisse ellama, ja tullesad
weel aegsaste, enne kui nende siidda koggo-
ne kowdaks lähkel, kes omma ennese ja

omna